

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Abortus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Equus ad præsepe religabatur, altero capite manu comprehenso, id cœperit pone trahere, quod quidem annulis fibulisque aliquot ferreis præditum, cum ingente per viam strepitum ciceret, facieosq; lcrupulos quotquot incurfando ostendisset excitaret, perterrefacti repente Lupi, quasi vis Plato lib. 1. magna canum incubuisset, præpropere fugam arripiuerunt. Non præmittam super hac Lupi trepidatione, hominem à Lupo prævisum subito conterrari, & vocem amittere, quod non ex Virgilio Tisocritus in Iadillo eum eadem pati.

INDEMNIS FUGA. CAP. VII.

De hoc s. neno Plin. M. 8. c. 22. **H**ominem in hostes illapsum, qui parva admodum jaætura evasisset, ostendere si constituisserat, conscientiam sibi amatorium virus exiguius ejus in se villo, ne captus humanæ omnino satisfaciat voluntati, cum abjicit, ajunt enim non idem pollere, nisi viventi direptum,

TUTUS RECEPTUS. CAP. VIII.

Adagium. Enid. 1.12. **E**um vero qui vel præ datum, vel in aciem progessus, mojore incubente vi quam sustinere se posse consideret, se nulla accepta clade in tutum receperit, indicare si vellent, currentem Lupum, cauda præcipue sub uterum immissa reductaque, proponebant. Summa enim Lupo calliditas in periculis declinans, primumq; illi studium fuga sibi consulere, seq; sospitem sylvis reddere, unde λόκος περὶ Βοῆς τὸν Κάρδια, habetur in adagiis. Reducere vero caudam sub uterum, præcipuum est signum pavitatis. Quod cum Maro noster non ignoraret, ingenium eius descriptis his versibus, quos recitare non pigeat.

Ac velut ille priusquam tela inimica sequantur, Consciu audaci falli, caudamq; remulcens Continuo in montes se avius abdidit altos. Subicit pavitatem utero, sylvasq; petivit. Occiso pastore Lupus magnus, juveno,

ABORTUS. CAP. IX.

Lupi cum i. qua diff. dentia. **S**acerdotes iidem Ægyptii si mulierem abortientem indicare vellent, picturam eam instituerant, qua Lupus ab Equa calcibus impeteretur, vel aliquo modo calcaretur: propterea quod persum habebatur, ita ea inter se natura dissidere animalia, ut prægens Equa, si Lupum tetigisset, ita tim abortion ficeret, neq; hoc effici de tactu solum, verum etiam si vestigium tantum illius pressisset, tantam inesse Lupo beneficij vim, ut omnino abortiret.

AB INFORTUNIIS POTENTIOR. CAP. X.

E. vii Et Lupi affensus. **L**onge vero diversum illud, quod hominem ex infortuniis calamitatibusq; beatorem, potentio remque factum significare si vellent, Equum, in cuius clunes Lupus morsum infixisset, effingere confuerunt: ferunt enim Equos, quibus dimicatio cum Lupis fuerit, præstantiores reddi. Eos Graciliumq; adae nos voluisse lupos dicere possumus: non ea quidem de causa, quam nonnulli commenti sunt, ita eos, à frenatis Lupis, utpote animosis & ferocibus appellatos, sed quia multorum experimento comptum est, pullos qui cum Lupo certarint, evaferintque in bonos & velocipes mox evadere: hujusmodi enim eventus Equos & animosiores & perniciores reddi: imo quia & animosi & agiles fuerint, effugerunt: factoque ita in foris periculo solemus eos approbare, idque omnium consensu receptum. Qui tamen ab injuria ita ferox evadit, longè ignavior sit natura secreto quodam, si, ut Pamphilus lib. Rerum naturalium tradit: Lupi vestigium calcarit: tunc enim ait, eum curribus obtorpesce. Quietiam tanta est illi cum Equo naturæ dislensio, ut eum quamlibet ferocem & generosum, vel mortuus & terra conditus absterreat: inventique sunt hodie qui